

ΕΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

ΑΓΩΓΗ

της μονοπρόσωπης εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με το διακριτικό τίτλο «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ» με έδρα τη Ρόδο, 5χλμ Ρόδου - Λίνδου, ΑΦΜ 999244953 Δ.Ο.Υ Ρόδου και αριθμό ΓΕΜΗ 72977520000 νόμιμα εκπροσωπούμενης από τον του Θωμά-Δημήτριο Σπανό του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 5χλμ Ρόδου - Λίνδου.

2. του Θωμά-Δημήτριο Σπανό του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 5χλμ Ρόδου - Λίνδου, κάτοχο ΑΔΤ ΑΗ 950857 και ΑΦΜ 027637336 Δ.Ο.Υ Ρόδου, τηλ. 2241068847

ΚΑΤΑ

της «ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΖΥΘΟΠΟΙΑΣ Α.Ε.», με έδρα το Αιγάλεω Αττικής, ΑΦΜ 094000362 και αριθμό ΓΕΜΗ 000251401000, νόμιμα εκπροσωπούμενης.

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Δραστηριοποιούμαι επαγγελματικά με το εμπόριο τροφίμων και ειδικότερα με την πώληση μπίρας, αναψυκτικών και λοιπών ποτών στο νησί της Ρόδου από το έτος 1982 ατομικά, συνέχεια της οικογενειακής μας επιχείρησης. Από το έτος 1983 ασχολήθηκα ιδιαίτερα και κύρια με την εισαγωγή της μπίρας MORETTI από την Ιταλία, που πλέον διατίθεται στην ελληνική αγορά από την εναγομένη, την οποία και μεταπωλούσα με σκοπό το κέρδος. Η επαγγελματική μου αυτή δραστηριότητα μου εξασφάλιζε ένα ικανοποιητικό εισόδημα το οποίο μου έδινε τη δυνατότητα να ανταποκρίνομαι πλήρως στις οικονομικές μου υποχρεώσεις προς το Δημόσιο και τους πιστωτές μου αλλά και να έχω ένα αξιοπρεπέστατο επίπεδο διαβίωσης.

Η κατάσταση αυτή ωστόσο άρχισε να αλλάζει άρδην με τη δυναμική είσοδο της εναγομένης εταιρίας στην αγορά, η οποία εκμεταλλευόμενη την δεσπόζουσα θέση της προσπάθησε να δημιουργήσει συνθήκες αθέμιτης εξάλειψης του ανταγωνισμού κατά παράβαση της κοινοτικής και της εγχώριας νομοθεσίας.

Συγκεκριμένα η εναγόμενη είχε την τάση να αποκλείει σε έναν ευρύτερο χώρο χονδρεμπόρων την πρόσβαση στα προϊόντα παραγωγής της με αποτέλεσμα να μην μπορούν οι τελευταίοι να τα προμηθευτούν σε ανταγωνιστικές τιμές προκειμένου να τα μεταπωλήσουν με κέρδος στους πελάτες τους. Στην κατηγορία αυτή εμπίπτω και εγώ με αποτέλεσμα να πρέπει να προμηθεύομαι τα προϊόντα της εναγομένης από συνεργαζόμενο με αυτήν χονδρέμπορο γεγονός που δεν μου επέτρεπε να τα μεταπωλώ σε ανταγωνιστικές τιμές. Μάλιστα το καλοκαίρι του έτους 2010 ο συγκεκριμένος συνάδελφος, από τον οποίο προμηθευόμουν τα προϊόντα της εναγομένης, εκμεταλλευόμενος τη συνεργασία του με την τελευταία προσέγγισε τους πελάτες μου και τους προσέφερε καλύτερες τιμές με αποτέλεσμα να σταματήσουν να αγοράζουν από εμένα τα εν λόγω προϊόντα προκαλώντας μου οικονομική αιμορραγία.

Μετά από επίμονη προσπάθεια και μην έχοντας πολλές λύσεις για να εξασφαλίσω την εμπορική μου επιβίωση στράφηκα προς την εναγομένη και ζήτησα τη συνεργασία της προκειμένου να υπάρξω και πάλι ανταγωνιστικός. Με μεγάλη μου χαρά διαπίστωσα ότι η εναγομένη παρουσιάζεται θετική στην προοπτική της μεταξύ μας εμπορικής συνεργασίας οπότε και ξεκινήσαμε διαπραγματεύσεις ώστε να ορίσουμε το πλαίσιο και τους όρους της μεταξύ μας συνεργασίας. Οι εκπρόσωποι της εταιρίας μου κατέστησαν από την πρώτη στιγμή σαφές ότι κατά πάγια πολιτική της εταιρίας κατά τον χρόνο έναρξης της συνεργασίας με νέους συνεργάτες η τελευταία είτε παραδίδει τα εμπορεύματα λαμβάνοντας επιταγή ημέρας είτε σε περίπτωση που έχει

2
συμφωνηθεί με το νέο συνεργάτη ένα συγκεκριμένο όριο πίστωσης «πλαφόν»,
αιτείται ως μέρος της συμφωνίας η εγγραφή προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο
αντίστοιχης εμπορικής αξίας προς εξασφάλιση των απαιτήσεων και των οφειλών που
θα προκύψουν από τη συνεργασία.

Εγώ τότε συμφώνησα και δέχθηκα με μεγάλη προθυμία να εγγραφεί προσημείωση
υποθήκης σε ακίνητο μου ακολουθώντας έτσι την δεύτερη επιλογή που μου παρείχε η
εναγομένη.

Έτσι λοιπόν και σε πίστωση των συμφωνηθέντων συντάξαμε και υπογράψαμε με
την εναγομένη την από 01.10.2010 Σύμβαση Εγγύησης συνομολογώντας στην
εγγραφή προσημείωσης υποθήκης επί ακινήτου ιδιοκτησίας της πρώτης ενάγουσας
που βρίσκεται στη Ρόδο με στοιχεία πίνακα ΨΗ1 1 και ΨΗ2 με κτηματολογικά
στοιχεία Τόμος 88 Φύλλο 164 και ήδη 111, μερίδα 84 γαιών Ρόδου και φάκελος 951,
επιφάνειας 160,00 τ.μ έκαστο ποσοστού συνιδιοκτησίας επί του όλου ακινήτου 2%
στα οποία αντιστοιχούν 23,52τ.μ εξ αδιαιρέτου. Εκτός αυτού η μεταξύ μας σύμβαση
προέβλεπε εκτός των άλλων στην παράγραφο 3 την υποχρέωση τόσο της πρώτης
ενάγουσας ως «οφειλέτιδας» όσο και του δεύτερου ενάγοντος ως «εγγυητή» να
αποδεχθεί συναλλαγματικής εκδιδομένης από την εναγόμενη, λευκής ως προς το
ποσό και την ημερομηνία λήξης, δίνοντας παράλληλα εντολή και εξουσιοδότηση
στην εναγομένη δια της συμβάσεως να προβεί σε έγκυρη συμπλήρωση των στοιχείων
που έλειπαν σύμφωνα με το υπόλοιπο της «οφειλέτιδας» μετά το κλείσιμο του
λογαριασμού σύμφωνα με τα λογιστικά βιβλία της εναγομένης.

Την ίδια κιόλας ημέρα λοιπόν η εναγομένη με την υπ' αριθ. 2037/01.10.2010 αίτησή
της προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρόδου, ζήτησε από το Δικαστήριο να της
χορηγηθεί άδεια προκειμένου να εγγράψει προσημείωση υποθήκης στο ως άνω

ακίνητο μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ, η οποία και τελικώς έγινε δεκτή με την υπ' αριθ. 1767/01.10.2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

Όπως γίνεται αντιληπτό η υπογραφή της ως άνω Σύμβασης Εγγύησης αλλά και της συναλλαγματικής μου δόθηκε ως τελεσίγραφο από τον δικηγόρο Νικόλαο Μαλλιαρό που εκπροσωπούσε την εναγομένη και δεν υπήρξε αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Μάλιστα όταν ζήτησα να μου δοθεί λίγος χρόνος ώστε να μελετήσω το περιεχόμενο της σύμβασης που επρόκειτο να υπογράψω προκειμένου να λάβω νομικές συμβουλές μου διεμήνυσε με απόλυτο τρόπο ότι αν δεν υπογράψω αμέσως η εναγομένη θα υπαναχωρήσει και δεν θα υπάρξει μεταξύ μας συνεργασία. Μπροστά στην διαφαινόμενη οικονομική μου κατάρρευση ενέδωσα και υπέγραψα ότι μου δώσανε, μεταξύ αυτών και ένα χειρόγραφο πρακτικό συνεδρίασης της συνέλευσης των εταίρων της πρώτης ενάγουσας το οποίο με εξουσιοδοτεί προσωπικά να προβώ για λογαριασμό της στις παραπάνω ενέργειες.

Τις ημέρες που ακολούθησαν άρχισε να με διακατέχει ιδιαίτερη ανησυχία όσον αφορά τις νομικές δεσμεύσεις που είχα αναλάβει αλλά και καχυποψία κατά πόσον η εταιρία ήταν ενήμερη για τις ενέργειες του πληρεξούσιου δικηγόρου της. Έτσι και εντελώς καλόπιστα ήρθα σε επικοινωνία με τον τότε Διευθύνοντα Σύμβουλο της εναγομένης, Τζέικομπ Βαν Χέρπερ, προκειμένου να διερευνήσω μήπως υπάρχει περιθώριο επανακαθορισμού των όρων της συνεργασίας με τη δημιουργία ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού και να επιβεβαιώσω ότι ο ως άνω συνήγορος δρα εν γνώσει των εταιρικών στελεχών και όχι μεμονωμένα. Όταν εκείνος με επιστολή του μου απέκλεισε αυτό το ενδεχόμενο εμμένοντας στην πάγια πολιτική της εταιρίας, δέχθηκα να συνεχίσουμε τη συνεργασία μας με τους ήδη συμφωνημένους όρους.

Ετσι λοιπόν και έχοντας αποθέσει το επαγγελματικό μου μέλλον στην εν λόγω συνεργασία αποτάθηκα στον νομικό εκπρόσωπο και πληρεξούσιο δικηγόρο της εναγομένης εταιρίας στο νησί της Ρόδου, Αντώνη Ζερβό, προκειμένου να προβεί σε μεταγραφή της υπ' αριθ. 1767/01.10.2010 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου η οποία διέτασσε την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης στο ως άνω περιγραφόμενο ακίνητο ιδιοκτησίας της πρώτης ενάγουσας ούτως ώστε να είμαστε σε θέση να ξεκινήσουμε την συνεργασία μας και να μου αποσταλούν τα πρώτα εμπορεύματα. Προς μεγάλη μου έκπληξη η εναγομένη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της μου διεμήνυσε πως δεν επρόκειτο να προχωρήσει σε μεταγραφή της απόφασης αν δεν υπογράψω πρώτα νέα λευκή **συναλλαγματική!!!** Άρχισα λοιπόν να αμφιβάλλω έντονα για την αξιοπιστία των αντισυμβαλλομένων μου και προσπάθησα να έρθω σε συνεννόηση μαζί τους προκειμένου να μου εξηγήσουν το λόγο για τον οποίο απαιτούσαν να υπογράψω και δεύτερη συναλλαγματική μετά από αυτή που υπέγραψα και παρέδωσα στο νομικό εκπρόσωπο της εναγομένης, Νικόλαο Μαλλιάρo, την 01.10.2010 και ώρα 2 το μεσημέρι στο γραφείο του Δικηγορικού Συλλόγου Ρόδου εντός του Δικαστικού Μεγάρου της Ρόδου. Η προκλητική απάντηση της εναγομένης ήταν πως δεν έχει στα χέρια της καμία δική μου συναλλαγματική και συνεπώς αρνείται την αρχή και ενεργοποίηση της συνεργασίας μας με βάση τη σύμβαση εγγύησης που η ίδια συνέταξε και υπέγραψε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της κυρίου Μαλλιάρου Νικολάου.

Κάθε φορά που ερχόμουν σε επαφή με τον νομικό εκπρόσωπο της εταιρίας, Νικόλαο Μαλλιάρo, και του ζητούσα να εμφανίσει την συναλλαγματική που είχα υπογράψει και του είχα παραδώσει ώστε να ενεργοποιηθεί η σύμβασή μου με την εναγομένη, ο ίδιος αρνιόταν την ύπαρξη της συναλλαγματικής μα και σε πολλές από τις

τηλεφωνικές επαφές μου μαζί του αρνιόταν ακόμη και την ύπαρξη της συμβάσεως εγγύησης που φέρει την υπογραφή του.

Η στείρα άρνηση της εναγομένης να τηρήσει τα συμφωνημένα είχε σαν αποτέλεσμα τον οικονομικό μου στραγγαλισμό καθώς κάθε μέρα που περνούσε και η εναγομένη αρνούταν την ύπαρξη συναλλαγματικής από μέρους μου έβλεπα τα χρέη μου να διογκώνονται και τις επιταγές μου να σφραγίζονται η μία μετά την άλλη οδηγώντας με στην οικονομική εξαθλίωση και απειλώντας με ακόμη και με προσωπική κράτηση. Ο εμπαιγμός από πλευράς εναγομένης κράτησε σχεδόν τρία ολόκληρα χρόνια για να έρθει η από 01.04.2013 επιστολή του Δικηγόρου της εναγομένης, Νικόλαου Μαλλιαρού, προς το πρόσωπό μου για να μου δηλώσει με απόλυτα κυνικό τρόπο ότι έχει απολέσει (!!!) την επίμαχη λευκή συναλλαγματική και έτσι δεν δύναται να την επιστρέψει.

Θεώρησα πως η μικρή αυτή δικαίωση και η αποκάλυψη του αυτονόητου θα ήταν ικανή να με βγάλει από το οικονομικό τέλμα και να προχωρήσει επιτέλους η συνεργασία μου με την εναγομένη. Με μεγάλη απογοήτευση όμως διαπίστωσα ότι η εταιρία αντί να εντέλει τον πληρεξούσιο δικηγόρο της να προβεί σε μεταγραφή της απόφασης τηρώντας έτσι τις συμβατικές της υποχρεώσεις, του έδωσε εντολή να ανακαλέσει (!!!) τη σχετική απόφαση χωρίς να μου παρέχει κάποια αιτιολογία.

Το γεγονός αυτό αποδεικνύει περίτρανα ότι η εναγομένη σκοπίμως και δολίως με ενέπαιζε για τρία ολόκληρα χρόνια και ουδέποτε είχε σκοπό να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που ανέλαβε δια της μεταξύ μας συμβάσεως, όπως με άφηνε να πιστεύω, προκαλώντας μου ανυπολόγιστη οικονομική και ηθική ζημία.

Μην έχοντας πολλές επιλογές και αφού εκπρόσωποι της εταιρίας με διαβεβαίωναν ότι μοναδικό πρόσκομμα στην ενεργοποίηση της μεταξύ μας σύμβασης ήταν η μη

μεταγραφή της υπ' αριθ. 1767/01.10.2017 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου στο Κτηματολόγιο, ανέλαβα την πρωτοβουλία και μετέγραψα με δικά μου έξοδα την εν λόγω απόφαση καταβάλλοντας το συνολικό ποσό των 795,50 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε καταβολή 516 ευρώ προς την Δ.Ο.Υ Ρόδου και σε καταβολή 279,5 ευρώ προς το Κτηματολόγιο Ρόδου.

Σε νέα επικοινωνία που είχα με την εναγομένη, ενημέρωσα τόσο τον υπεύθυνο πιστωτικού ελέγχου της εταιρίας κ. Γεώργιο Δάβρη αλλά και τον διευθυντή πωλήσεων Νοτίου Αιγαίου κ. Βασίλη Κουτσομίτη ότι το ζήτημα έχει διευθετηθεί και μπορούμε επιτέλους να προχωρήσουμε σε εκτέλεση των όρων της μεταξύ μας σύμβασης. Η απάντηση του τελευταίου ήταν πως η συνεργασία μας θα ξεκινήσει μόνο τις απολύτου μετρητοίς δίνοντάς μου και τη χαριστική βολή!

B. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

α. Η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων και ο άτυπος χαρακτήρας

Η διάταξη του άρθρ. 361 ΑΚ, που ορίζει ότι προς σύσταση ή αλλοίωση ενοχής με δικαιοπραξία απαιτείται, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, σύμβαση, καθιερώνει τον κανόνα ότι η ιδιωτική αυτονομία μπορεί να παράγει ενοχικά δικαιώματα και υποχρεώσεις κατ' αρχήν μόνο μέσω σύμβασης και δεν αρκεί αντίθετα μονομερής δικαιοπραξία, αφού το να αποκτά ένα άτομο δικαιώματα και πολύ περισσότερο υποχρεώσεις με βάση τη βούληση άλλου ατόμου και χωρίς τη δική του συναίνεση προσκρούει στην αυτοδιάθεση και στην ισότητα των πολιτών, ως συνταγματικά κατοχυρωμένα ατομικά δικαιώματα (άρθρ. 2 παρ.1, 4 παρ.1 παρ. 2 και 5 παρ.1 του Συντάγματος). Συνέπεια άμεση της αρχής της αυτονομίας της ιδιωτικής βούλησης είναι η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων, που έμμεσα καθιερώνεται με την αυτή διάταξη του άρθρ. 361 ΑΚ ως έκφραση της οικονομικής ελευθερίας, που

αποτελεί και αυτή ατομικό δικαίωμα κατοχυρωμένο από το άρθρο 5 παρ.1 του Συντάγματος (ΟλΑΠ 4/1998). Ελευθερία των συμβάσεων σημαίνει α) ελευθερία του ατόμου να συνάπτει ή να μη συνάπτει σύμβαση τόσο γενικά όσο και με συγκεκριμένο πρόσωπο ως αντισυμβαλλόμενο (ελευθερία επιλογής του αντισυμβαλλομένου) και β) ελευθερία καθορισμού του περιεχομένου της σύμβασης (166/2016 ΑΠ). Επιπλέον η διάταξη του άρθρου 158 ΑΚ καθιερώνει ως κανόνα το άτυπο των δικαιοπραξιών με αποτέλεσμα αυτός που δικαιοπρατεί να είναι ελεύθερος να επιλέγει το μέσον με το οποίο θα εξωτερικεύσει τη δήλωση βούλησής του.

β. Σύμβαση Διανομής: Νομική Φύση

Απόρροια της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων και ιδίως της ελευθερίας προσδιορισμού του περιεχομένου τους αποτελεί και η σύμβαση διανομής η οποία είναι, κατά συχνή δικαστική διατύπωση, «*δημιούργημα της σύγχρονης οικονομίας και μόρφωμα που εξυπηρετεί τις συναλλακτικές ανάγκες της διεπιχειρησιακής συνεργασίας*» (ΑΠ 176/2010 ΕπισκΕΔ 2010, 743, ΑΠ 881/2010 ΔΕΕ 2010, 1082, ΑΠ 1935/2009 ΔΕΕ 2010, 710).

Η σύμβαση διανομής είναι διαρκής σύμβαση συναπτόμενη ατύπως (ΕφΘεσσ 1876/2002 ΕπισκΕΔ 2003, 437, ΕφΑθ 5808/2002 ΔΕΕ 2003, 1088). Ουσιώδης, ωστόσο, είναι η διάκριση μεταξύ της σύμβασης απλής και αποκλειστικής διανομής, καθώς στην περίπτωση της δεύτερης ισχύει αναλογική εφαρμογή του π.δ 219/1991 περί εμπορικής αντιπροσωπείας σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 4 του Ν.3557/2007 με την προϋπόθεση ότι «*ως συνέπεια της σύμβασης αυτής, ο διανομέας ενεργεί ως τμήμα της εμπορικής οργάνωσης του προμηθευτή*». Αντίθετα, στην περίπτωση της σύμβασης απλής διανομής η οποία αφορά στην παρούσα υπόθεση ο διανομέας διατηρεί την

επιχειρησιακή του αυτοτέλεια χωρίς να αποτελεί μέρος της επιχειρησιακής
οργάνωσης του προμηθευτή αναλαμβάνοντας το αντίστοιχο ρίσκο και κατά ορθότερη
άποψη πρόκειται για διαρκή μεικτή σύμβαση που συνδυάζει στοιχεία της πώλησης
και σύμβασης εργασίας (ανεξαρτήτων υπηρεσιών) ή έργου (ΕφΑθ 6199/2007 ΔΕΕ
2008, 78, ΕφΑθ 6486/2006 ΔΕΕ 2007, 220) παραπέμποντας στις αντίστοιχες διατάξεις
του ΑΚ.

Συνεπώς θεμελιώνεται ότι μεταξύ της πρώτης ενάγουσας και της εναγομένης
καταρτίστηκε τέλεια άτυπη σύμβαση διανομής καθώς τηρήθηκαν όλες οι διατυπώσεις
που απαιτεί ο νόμος, ήτοι η ύπαρξη πρότασης πλήρους και ορισμένης (185 ΑΚ)
ακολουθούμενη από πλήρη αποδοχή υπό την έννοια βρίσκεται σε συμφωνία με όλα
τα σημεία της πρότασης χωρίς καμία επιφύλαξη και περιέρχεται στον προτεινόντα.

Με την από 01-10-2010 συναφθείσα επί τη νομική βάση του άρθρου 361 ΑΚ
και 847 ΑΚ Σύμβαση Εγγύησης που καταρτίστηκε μεταξύ της πρώτης ενάγουσας και
της εναγομένης γίνεται ειδική αναφορά στην άτυπη σύμβαση διανομής μεταξύ των
δύο μερών καθώς όπως συνομολογείται στην πρώτη παράγραφο αυτής *«Η δεύτερη
συμβαλλόμενη εταιρεία “ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ Ε.Π.Ε”... έχει ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ με την πρώτη συμβαλλόμενη εταιρεία “ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΑ
Α.Ε” που θα καλείται στη συνέχεια η “δανειστρία” από την οποία αγοράζει μύρα
παραγωγής της με σκοπό τη μεταπώληση επί κερδεί»*. Η δε εμπορική αυτή
συνεργασία συνιστά άλλωστε και το δικαιοπρακτικό θεμέλιο της ως άνω σύμβασης
εγγύησης η οποία καταρτίστηκε μεταξύ των συμβαλλομένων αποκλειστικά ένεκα της
μεταξύ άτυπης σύμβασης διανομής και προς εξασφάλιση των μελλοντικών
απαιτήσεων του προμηθευτή ή παραγωγού αντιδίκου έναντι των εναγόντων
διανομέων.

Σύμφωνα με τις ως άνω συμβάσεις δε η ενάγουσα εταιρία ανέλαβε την
υποχρέωση αφενός να συναινέσει στην εγγραφή προσημείωσης υποθήκης για το
ποσό των 100.000 ευρώ σε ακίνητο ιδιοκτησίας της, όπως αυτό περιγράφεται στην
υπ' αριθ. 1767/01-10-2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, προς
εξασφάλιση των απαιτήσεων, υπάρχουσών ή μελλοντικών, της εναγομένης εταιρίας

και αφετέρου την αποδοχή συναλλαγματικής έκδοσης της εναγομένης σε διαταγή της, λευκής ως προς το ποσό και την ημερομηνία λήξης, παρέχοντας στην εναγομένη το δικαίωμα να συμπληρώσει τα στοιχεία που λείπουν σύμφωνα με το υπόλοιπο που θα προέκυπτε μετά το κλείσιμο του λογαριασμού σύμφωνα με τα λογιστικά της βιβλία. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ενάγοντες τήρησαν τις παραπάνω δεσμεύσεις που ανέλαβαν έναντι του αντιδίκου εις το ακέραιον και προσηκόντως.

Αντιστοίχως, η εναγόμενη ανέλαβε δύο υποχρεώσεις, ήτοι να μεταγράψει την υπ' αριθ. 1767/01-10-2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου που διατάσσει την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο ιδιοκτησίας της πρώτης ενάγουσας και να αποστείλει εμπορεύματα προκειμένου η ενάγουσα να τα διαθέσει προς μεταπώληση στην αγορά. Η εναγόμενη όχι μόνο δεν τήρησε καμία από τις δεσμεύσεις τις αλλά ταυτόχρονα παρουσιαζόταν ιδιαίτερα απρόθυμη να συμπράξει όπου οι περιστάσεις το απαιτούσαν.

Εκτός όμως από τη μη τήρηση των συμφωνηθέντων η οποία μου προκάλεσε γιγαντιαία θετική και αποθετική ζημία, η εναγόμενη με καταράκωσε ηθικά και ψυχικά με το να κάνει να πιστεύω για σειρά ετών ότι επιδιώκει τη μεταξύ μας συνεργασία η οποία όμως εμποδίζεται από αντικειμενικές δυσκολίες τις οποίες συνεχώς προσπαθούσα να υπερβώ χωρίς τη σύμπραξη, τη συνεργασία και τη βοήθεια της εναγομένης. Όταν μετά από προσωπικές μου επίμονες και επίπονες προσπάθειες κατάφερα να άρω όλα τα προσκόμματα μεταγράφοντας ο ίδιος στο Κτηματολόγιο Ρόδου την ως άνω εγγραφή προσημείωσης υποθήκης υπέρ της, η εναγόμενη αποκαλύπτοντας τις αληθινές προθέσεις της με περίσσια δόση κυνισμού και ειρωνείας μου ζήτησε, δια στόματος του διευθυντή πωλήσεων Νοτίου Αιγαίου κ. Βασίλη Κουτσομίτη, να ξεκινήσει η συνεργασία μας «τοις απολύτου μετρητοίς» γνωρίζοντας ότι κάτι τέτοιο δεν είχε ποτέ συμφωνηθεί και κάτι στο οποίο δεν θα είχα τη δυνατότητα να ανταποκριθώ.

γ. Αδικοπραξία (914 ΑΚ)

Σύμφωνα με τη διάταξη 914 ΑΚ «όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει

Συνεπώς, από τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ συνάγεται, ότι για την ύπαρξη ευθύνης προς αποζημίωση ή και χρηματική ικανοποίηση του αμέσως από αδικοπραξία ζημιωθέντος απαιτείται συμπεριφορά παράνομη και υπαίτια, επέλευση ζημίας ή και ηθικής βλάβης και αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς και της επελθούσης ζημίας ή και ηθικής βλάβης. *Για την κατάφαση της παρανομίας δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί και η αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του δικαίου ή τις επιταγές της έννομης τάξης. Έτσι παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα της κοινωνικής και επαγγελματικής δραστηριότητας.* Σύμφωνα με τα άρθρα 298 ΑΚ και 216 παρ. 1 ΚΠολΔ η αποζημίωση περιλαμβάνει την μείωση της υπάρχουσας περιουσίας του δανειστή (θετικής ζημίας) καθώς και το διαφυγόν κέρδος. Τέτοιο λογίζεται εκείνο που προσδοκά κανείς με πιθανότητα σύμφωνα με την συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις και ιδίως τα προπαρασκευαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί.

Παράλληλα, η άσκηση του διαπλαστικού δικαιώματος της καταγγελίας διαρκούς σύμβασης διανομής υπόκειται στους περιορισμούς του άρθρου 281 ΑΚ και επομένως, αν το δικαίωμα αυτό ασκείται κατά προφανή υπέρβαση των διαγραφόμενων, από την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη ή τον κοινωνικό ή οικονομικό σκοπό του δικαιώματος, ορίων, συνιστά, αντικειμενικά, παράνομη πράξη, οπότε, εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 914 ΑΚ, γεννάται αξίωση αποζημίωσης, από αδικοπραξία (ΑΠ 103/2012 και ΑΠ 1554/2008). Τέτοια αξίωση γεννιέται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 724, 914, 281 ΑΚ, στην περίπτωση, κατά την οποία το διαπλαστικό δικαίωμα της καταγγελίας ασκείται καταχρηστικά (ΑΠ 70/2007 Νομος, ΕφΑθ 676/2009 ΔΕΕ 2010,204), αφού το γεγονός αυτό συνιστά αδικοπραξία, σύμφωνα με το άρθρο 914 ΑΚ και συνεπάγεται, εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές κατά νόμον προϋποθέσεις (επέλευση ζημίας και αιτιώδης συνάφεια), ευθύνη προς αποζημίωση ή και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης (ΑΠ 1554/2008).

Η ίδια ευθύνη προς αποζημίωση γεννάται και κατά το άρθρο 919 ΑΚ, σύμφωνα με το οποίο «όποιος με πρόθεση ζημίωσε άλλον κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη,

έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, το δικαίωμα θεωρείται, ότι ασκείται καταχρηστικά, όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε, ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε, ή οι περιστάσεις που μεσολάβησαν, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκηση του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού τείνει στην ανατροπή κατάστασης, που δημιουργήθηκε από ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο με επακόλουθο, να συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο (ΑΠ Ολ 17/1995 ΕλλΔνη 1995,1531, ΑΠ 1831/2011 Nomos, ΑΠ 896/2011 ΧρΙΔ 2012,173, ΑΠ 91/2011 ΝοΒ 2011,1524, ΑΠ 92/2011 Nomos, ΑΠ 17/2011 ΧρΙΔ 2011,581). Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του δικαιούχου, σε συνάρτηση και με εκείνη του υπόχρεου και μάλιστα εύλογα, η πεποίθηση, ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Ακόμη, απαιτείται η πράξη του δικαιούχου και η δημιουργηθείσα απ' αυτόν κατάσταση, επαγόμενη ιδιαίτερα επαχθείς για τον υπόχρεο επιπτώσεις, να τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με την προηγηθείσα συμπεριφορά του (δικαιούχου). Περαιτέρω, από τη διάταξη αυτή, η οποία είναι ειδική και συμπληρώνει εκείνη του άρθρου 914 ΑΚ, αφού επεκτείνει την αδικοπρακτική ευθύνη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ευθέως δεν προσβλήθηκε ορισμένο δικαίωμα ή προστατευόμενο συμφέρον, σαφώς προκύπτει ότι προϋποθέσεις εφαρμογής της είναι:

1) Η συμπεριφορά του δράστη (πράξη ή παράλειψη) να αντίκειται στα χρηστά ήθη, τέτοια δε συμπεριφορά υπάρχει όταν, κατ' αντικειμενική κρίση, σύμφωνα με τις αντιλήψεις του χρηστώ και εμφρόνως σκεπτόμενου κοινωνικού ανθρώπου, η συμπεριφορά του δράστη αντίκειται στην κοινωνική ηθική και στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου πάνω στις οποίες στηρίζεται το θετικό δίκαιο. 2) Η συμπεριφορά να συνοδεύεται από πρόθεση, έστω και με τη μορφή του ενδεχόμενου δόλου, προξενήσεως ζημίας, ήτοι δεν είναι απαραίτητο ο δράστης να προέβη στη ζημιογόνο πράξη ή παράλειψη με μόνο σκοπό τη ζημιά του άλλου, αλλά αρκεί να γνώριζε ότι με τη συμπεριφορά του αυτή ήταν δυνατή η επέλευση ζημιάς στον άλλο και παρά ταύτα αυτός δεν θέλησε να αποστεί από αυτήν, 3) Να προκλήθηκε όντως ζημιά σε άλλον, 4) Να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς του δράστη και της ζημιάς (ΑΠ 900/2011, ΑΠ 43/2013, ΑΠ 1664/2014).

Επομένως, η απόφαση της εναγομένης να μην προβεί στην μεταγραφή της απόφασης και η πρόθεσή της να την ανακαλέσει καταγγέλλοντας ουσιαστικά την καταρτισθείσα σύμβαση διανομής με την «ΣΠΙΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ Ε.Π.Ε» μετά από τρία χρόνια εμπαιγμού του διαχειριστή αυτής ασκείται καταχρηστικά και έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τα χρηστά ήθη. Υποχρεούται επομένως να καταβάλλει την αντίστοιχη αποζημίωση.

δ. Ηθική Βλάβη (932 ΑΚ)

Η διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ προβλέπει «σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του».

Η ηθική ζημία που μου προκάλεσε η συμπεριφορά της εναγομένης έγκειται στο γεγονός ότι μου επέφερε τέτοια οικονομική ασφυξία ώστε να παρακολουθώ καθημερινά τα χρέη μου να διογκώνονται, τις επιταγές μου να σφραγίζονται, να απειλούμαι με απώλεια της περιουσίας μου ακόμα και με προσωπική κράτηση. Όλα αυτά συνετέλεσαν στο να ζω καιρό τώρα με δανεικά, να αναγκαστώ να καταφύγω στο θεσμό της Νομικής Βοήθειας του Ν.3226/2004 για να οριστεί συνήγορος που θα μου παρέχει νομική συνδρομή και ουσιαστικά να έχω αποκλειστεί από την οικονομική και κοινωνική ζωή έχοντας παράλληλα στιγματιστεί ως επαγγελματίας και ως άνθρωπος.

ε. Αίτημα Κήρυξης της Απόφασης ως Προσωρινά Εκτελεστής

Σύμφωνα με το άρθρο 907ΚΠολΔ, του ΚΠολΔ, ορίζεται ότι το Δικαστήριο μπορεί να διατάζει την προσωρινή εκτέλεση οριστικής απόφασης, αν το ζητήσει ο διάδικος που νίκησε, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 908 παρ. δ' ΚΠολΔ, το Δικαστήριο μπορεί να κηρύξει προσωρινά εκτελεστή την απόφαση ολικά ή εν μέρει σε κάθε περίπτωση που κρίνει πως συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι γι αυτό ή ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει ζημία στο διάδικο που νίκησε, ιδίως μπορεί να διαταχθεί

προσωρινά εκτελεστή, μεταξύ άλλων, αν πρόκειται για αποζημίωση από άδικη πράξη.

Επειδή καταρτίστηκε νόμιμα τέλεια άτυπη σύμβαση διανομής μεταξύ της πρώτης ενάγουσας και της εναγομένης με αντικείμενο την εμπορική συνεργασία των δύο εταιριών κατά την οποία η εναγομένη ως προμηθευτής ή παραγωγός αναλαμβάνει να προμηθεύει την πρώτη ενάγουσα με προϊόντα ζύθου τα οποία αναλαμβάνει να μεταπωλήσει στην αγορά της Ρόδου με σκοπό το επιχειρηματικό κέρδος.

Επειδή προς εξασφάλιση των απαιτήσεων μελλοντικών της εναγομένης υπεγράφη η από 01.10.2010 σύμβαση εγγύησης μεταξύ των δύο εταιριών δυνάμει της οποίας υποχρεώθηκε ως νόμιμος εκπρόσωπος της πρώτης ενάγουσας να συναινέσει στην εγγραφή προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο ιδιοκτησίας της εταιρίας του και να αποδεχτεί, λευκή ως ποσό και την ημερομηνία λήξης, συναλλαγματική έκδοσης της εναγομένης εις διαταγήν της.

Επειδή η υπ' αριθ. 1767/01.10.2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου που διατάσσει την εγγραφή της ως άνω προσημείωσης έχει νόμιμα μεταγραφεί στο Κτηματολόγιο Ρόδου με δική μου μάλιστα μέριμνα.

Επειδή αποδέχτηκα την έκδοση συναλλαγματικής από την εναγομένη όπως περιγράφεται παραπάνω και την παρέδωσα το μεσημέρι της 01.10.2010 στον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Νικόλαο Μαλλιάρo, όπως παραδέχεται στην από 01.04.2013 επιστολή του.

Επειδή τήρησα όλες ανεξαιρέτως τις συμβατικές δεσμεύσεις που ανέλαβα στο πρόσωπο της εταιρίας μου.

Επειδή η εναγομένη αν και υποχρεωμένη από τη μεταξύ μας άτυπη σύμβαση διανομής των προϊόντων της, ουδέποτε τήρησε τις δεσμεύσεις της αρνούμενη να μου αποστείλει τα προϊόντα της ώστε να τα μεταπωλήσω.

Επειδή η εναγομένη ουδέποτε κατήγγειλε τη μεταξύ μας σύμβαση όπως θα είχε δικαίωμα αλλά αντίθετα μου διατηρούσε συνεχώς ανοιχτή την πόρτα της

συνεργασίας μας, οπότε κι εγώ καλόπιστα προσπαθούσα με όλες μου τις δυνάμεις να άρω όλα τα εμπόδια που δεν άφηναν τη συνεργασία μας να προχωρήσει.

Επειδή η εναγομένη, κατά παράβαση των συμφωνιών μας και γνωρίζοντας την οικονομική μου αδυναμία, σε μια προσπάθεια να συνεχίσει τον εμπαιγμό και να με εξευτελίσει τελείως ως άνθρωπο εκμεταλλευόμενη το οικονομικό της μέγεθος σε συνδυασμό με τη δική μου οικονομική αδυναμία, η οποία εν πολλοίς προκλήθηκε από τη συμπεριφορά της εναγομένης, μου διεμήνυσε ότι θα με προμηθεύσουν εμπορεύματα μόνο της απολύτου μετρητοίς, μολονότι είχαν εγγράψει προσημείωση υποθήκης για το ποσό των 100.000 ευρώ σε ακίνητο της πρώτης ενάγουσας!

Επειδή είναι ζωτικής σημασίας για εμένα το να μπορώ να προμηθεύομαι από την εναγομένη τα προϊόντα της, για τα οποία υπάρχει τεράστια ζήτηση στο νησί της Ρόδου, σε τιμές ανάλογες με τους υπόλοιπους εμπόρους ώστε να μπορώ να είμαι ανταγωνιστικός.

Επειδή η συμπεριφορά της αυτή είναι παράνομη, αντίκειται στα χρηστά ήθη και μου προξένησε τεράστια θετική και αποθετική ζημία καθώς πέρα από τα έξοδα που έκανα απώλεσα παράλληλα ευκαιρίες για άλλες συνεργασίες.

Επειδή η συμπεριφορά της εναγομένης έπληξε σε μεγάλο βαθμό την τιμή και υπόληψή μου με αποτέλεσμα να έχω ουσιαστικά αποκλειστεί από την οικονομική και κοινωνική ζωή και να έχει στιγματιστεί η επαγγελματική και προσωπική μου υπόσταση.

Επειδή το Δικαστήριό Σας είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο.

Επειδή, η αγωγή μου είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή το περιεχόμενο της οποίας προτίθεται να αποδείξω με έγγραφα και μάρτυρες.

Επειδή προσάγω το υπ' αριθ. Ν520025205/30.01.2017 Ειδικό Γραμμάτιο Νομικής Βοήθειας του Ν.3226/2004 και του Ν.4274/2014 με εντολή Δ.Σ. Ρόδου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και για όσους επιφυλάσσομαι να προσθέσω κατά τη συζήτηση της αγωγής μου

ΖΗΤΩ

- Να γίνει δεκτή η αγωγή μου.
- Να υποχρεωθεί η εναγομένη να εκτελέσει τη σύμβαση διανομής, με τους ήδη συμφωνημένους όρους με βάση την από 01-10-2010 σύμβαση εγγύησης που η ίδια συνέταξε και υπέγραψε, με την πρώτη ενάγουσα.
- Άλλως και όλως επικουρικώς, σε περίπτωση που η εναγόμενη αρνείται να εκτελέσει την εν λόγω σύμβαση, να υποχρεωθεί να καταβάλλει στην πρώτη ενάγουσα αποζημίωση λόγω αδικοπραξίας ύψους 250.000 ευρώ για θετική και αποθετική ζημία νομιμοτόκως από την επίδοση της παρούσης.
- Να υποχρεωθεί η ενάγουσα με την εκδοθησόμενη απόφαση να καταβάλλει στον δεύτερο ενάγοντα εύλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη από τη συμπεριφορά της εναγομένης κατά δίκαιη κρίση, η οποία όμως δεν μπορεί να είναι κατώτερη από 50.000 ευρώ.
- Να κηρυχθεί η απόφαση του Δικαστηρίου Σας προσωρινά εκτελεστή.
- Να καταδικαστεί ο εναγόμενος στη δικαστική μου δαπάνη και δικηγορική αμοιβή.

Ρόδος, 30 Ιανουαρίου 2017

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Β. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Αμερικής 85 - ΡΟΔΟΣ 85131
ΤΗΛ. 2241030040 / 6986290202
Α.Φ.Μ. 140159393 - Δ.Ο.Υ. ΡΟΔΟΥ 7542
e-mail: nikiforosb@hotmail.com

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ
ΑΓΩΓΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Αριθμός κατάθεσης: 13 /2017

Στη Ρόδο και στο κατάστημα του Πρωτοδικείου Ρόδου, σήμερα στις 30-01-2017, ημέρα Δευτέρα και ώρα 12:00 π.μ., ενώπιον της Γραμματέως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου Αγγελικής Κατσαντώνη, εμφανίσθηκε ο δικηγόρος Ρόδου Νικηφόρος Παπανικόλας και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο αγωγής. Για την πράξη αυτή συντάχθηκε η παρούσα έκθεση, η οποία υπογράφεται νόμιμα, όπως ακολουθεί:

Ο καταθέσας

Η Γραμματέας

Νικηφόρος Παπανικόλας

Αγγελική Κατσαντώνη

Μέσα σε εκατό (100) ημέρες - (η παραπάνω προθεσμία παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διαδίκους εάν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του, διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής) - από την κατάθεση της αγωγής, οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται.

Επισημαίνεται ότι οι εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη (άρθρ. 1 και 2 Ν. 4335/15 σε συνδ. με το άρθρο 226 του Κ.Πολ.Δ.).

Ρόδος αυθημερόν

Η Δικαστική Γραμματέας

Αγγελική Κατσαντώνη

